

NOUS DESCOBRIMENTS I RECERQUES

Continuant les prospeccions per les contrades gironines, hem d'assenyalar que s'han descobert una llarga sèrie de noves estacions, totes elles a l'aire lliure. Aquestes juntament amb les ja conegudes, ens reafirmen en la nostra postura de veure a l'home a les nostres terres des d'un passat remotíssim, les seves deixalles materials ens ho confirmen.

L'atenció de l'Associació s'ha centrat principalment en posar amb ordre les ja conegudes estacions de la comarca de la Selva, ja que el número de jaciments i de peces és molt abundant. En total tenim cinquanta tres estacions reflectides totes elles sobre un plànol que hem elaborat, tan gran nombre d'estacions en una àrea tan reduïda, no es dona en cap més lloc de les nostres terres i és molt significatiu. A les rodalies de Girona hem trobat darrerament, els següents jaciments:

- Creu de Palau (Palau Sacosta)
- El Mont Aspre (St. Julià de Ramis)
- Pedrera de Can Rubau (Pont Major)

CREU DE PALAU

Aquest jaciment fou descobert en el mes de novembre del 1981, al marge esquerra de la carretera continuació del carrer de la Rutlla i que s'enfila fins la Creu de Palau (uns dos-cents metres abans

d'arribar a la Creu).

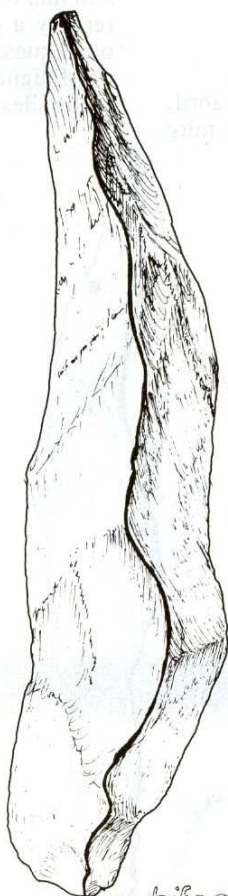
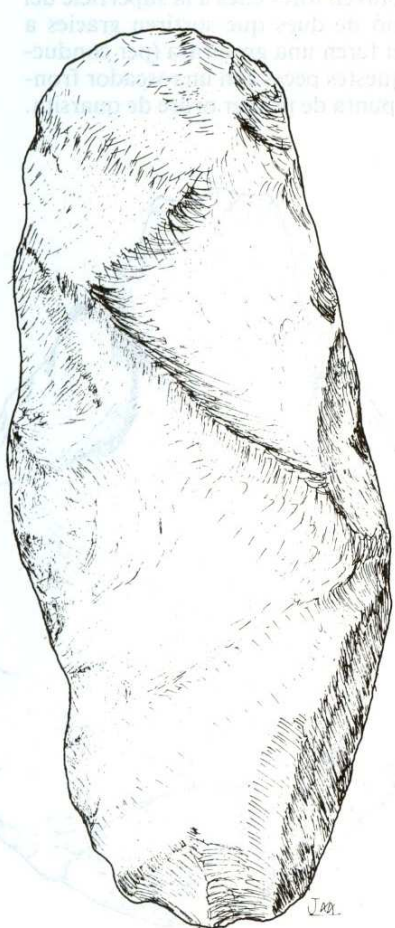
Els materials es trobaren damunt la terrassa formada per conglomerats, sorres i argiles vermel·loses (segons Ll. Pallí, al mapa geològic de Girona a l'any 82) es posaren amb evidència gracies a uns moviments de terres efectuats per la construcció d'un grup d'edificis. Les peces no passen de la dotzena, però són prou significatives com perquè les tinguem amb compte. Es tracta d'una indústria sobre còdols tallats de quars i quarsita. També hem recollit algun esclat.

EL MONT ASPRE

El seu nom és prou expressiu, es tracta d'una muntanya de roca calcària molt erosionada i desforestada, fruit dels incendis i de la mateixa composició del terreny. En aquest lloc hi estan enclavades unes pedreres on hem fet prospecció a les bretxes sense cap resultat per ara. Ens decidirem a pujar-hi un dia d'abril de l'any 1.982, la seva superfície pedrada la fa un lloc òptim per a la recerca. En el transcurs d'aquest any hi ferem unes quantes sortides que donaren com a resultat cinc punts molt concrets on hi trobarem tota mena de peces, des de còdols tallats a petits esclats retocats.

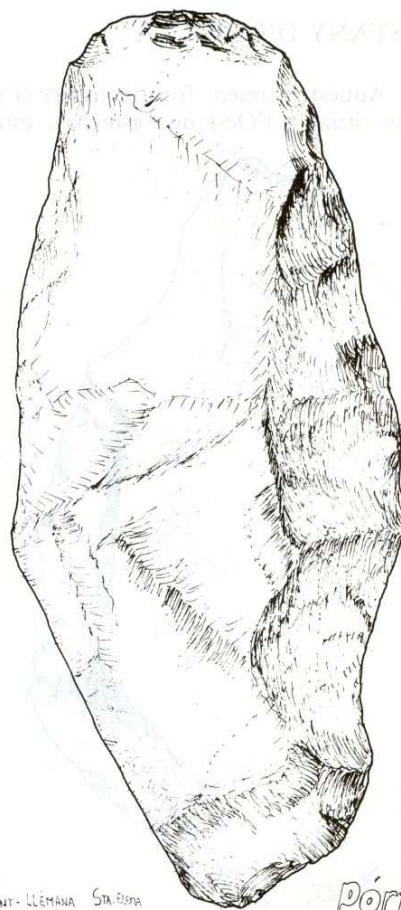
CAN RUBAU

Al butlletí n° 3 que publicarem a l'any 1.980,

bifac

RUBENT-LLERANA STA. EUSA

Pórfid

hi havia una nota sobre unes restes de fauna pleistocènica. Continuant amb les prospeccions a l'esmentada pedrera al gener d'aquest any, hem trobat tres bretxes amb gran quantitat d'ossos fòssils, però a més en una d'elles i havia indústria lítica, havent-se recollit quatre esclats de quarsita i un de quars.

Dissortadament hem de dir que a l'última sortida efectuada a aquest lloc les tres bretxes havien desaparegut a causa de la continua extracció de materials. De totes formes hem d'agrair les facilitats donades en tot moment per part de la direcció de l'esmentada pedrera. Els materials recuperats es troben a l'Associació per a un proper estudi.

ÀREA DEL LLAC DE BANYOLES

A les rodalies de Banyoles i en decurs de l'any 1.982, ferem varies visites a diferents indrets, entre ells la Bóbila Ordis i la terrassa de Cornellà de Terri, on hi recollirem diversos fragments ossis en molt mal estat. També feren prospeccions als següents llocs, amb resultats satisfactoris:

- Estany d'Espolla (Fontcoberta)
- Mas la Torre (Fontcoberta)
- Puig Palter (Banyoles)
- Mas Sureda (Rabós del Terri)

ESTANY D'ESPOLLA

Aquest jaciment fou descobert el mes d'abril, està situat a l'Oest de l'esmentat estany al mitg

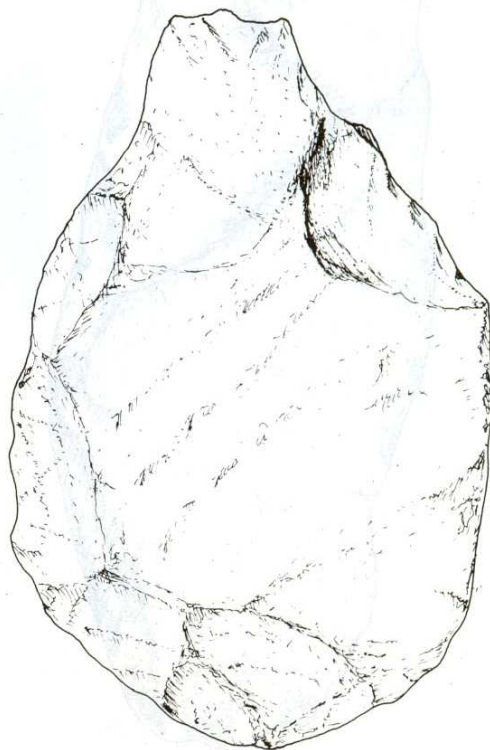
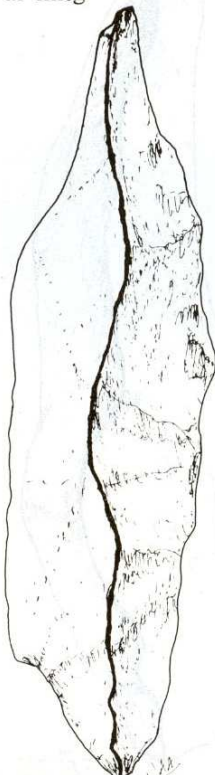
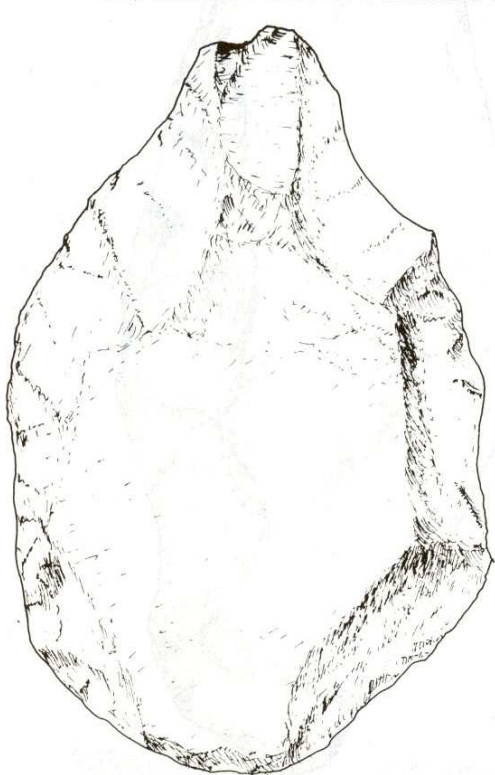
d'un camp. Recollirem una trentena d'esclats, essent la peça més significativa un nucli de quarsita dels anomenats closca de tortuga, molt emprat a la tècnica de «levallois».

MAS LA TORRE

En terrenys propietat del Mas la Torre de Malianta, en el terme municipal de Fontcoberta. Al mes de setembre i amb la idea de fotografiar unes cases veïnes de Malianta que juntament amb el poble de Centenys es troben enlairats dominant tota la plana de Martís, la conca del riu Fluvià i l'estany de Banyoles, ens semblà un lloc molt adient per haver-hi un jaciment i així fou efectivament. Damunt del turó, davant del Mas Torre hi trobarem uns quants esclats de quars i quarsita molt erosionats, ja que es troben a la pendent d'un camp on deuen haver rodat molt.

PUIG PALTER

La tercera d'aquestes estacions està situada al costat de can Puig de la Bellacasa damunt del Puig Palter, és un lloc molt ben situat. Des de dalt del puig es domina tot el poble de Banyoles aflorant els mateixos travertins que a les coves de Serinyà. Per tant, es podria donar el cas que hi haguessin alguns refugis, hores d'ara enderrocats; les peces que s'hi han trobat estaven totes elles a la superfície del terreny a excepció de dues que sortiren gracies a que aquest lloc hi feren una gran rasa (per conducció d'aigües). Aquestes peces són un rascador frontal de sílex i una punta de primer ordre de quarsita.

Aquesta última estació descoberta es troba al petit poble de Rabós de Terri, a uns tres quilòmetres de Cornellà, al cim d'un turó propietat del mas anomenat Can Sureda, des d'on es domina tota la conca del riu Terri fins i tot Banyoles. S'han recollit nou esclats de diversos materials, entre ells una làmina trencada de sílex.

COMPLEX RIUBRUGENT-LLÈMENA (GARROTXA)

La nostra tasca de prospecció no s'acaba pas aquí ja que a la zona de la vila d'Amer, damunt les Serres (St. Roc, Sta. Maria d'Elna, Sta. Brígida, la Barroca) hi hem localitzat molts jaciments, tots ells a la superfície del terreny, essent el més important d'ells el que anomenem Sta. Elena I, que ha proporcionat gran quantitat d'indústria lítica. Segons la seva tipologia creguem que és musteriana.

Aquest complex d'estacions l'anomenem Riubrugent-Llèmena i la seva localització és fruit de moltes sortides que a la llarga d'aquests dos darrers anys hem portat a terme els membres de l'Associació.

ALTRES ZONES

L'última de les estacions trobades està situada a la vila de Vilanant, a l'Empordà. Hi hem trobat dues magnífiques peces tallades sobre còdol, les dues bifacials.

Finalment hem d'assenyalar que a les rodalies de Riudarenes, (la Selva), en el mes de maig del 82 es localitzà un jaciment que ha proporcionat una gran quantitat d'indústria. L'anomenem L.S.T.R. (La Selva-Terme Rupit), està situat al costat de l'antic hostal del Rupit, a la carretera real d'Hostalric (a uns tres quilòmetres de les Mallorquines). Aquest lloc està envoltat per la riera de Sta. Coloma. Damunt del turó s'hi troben uns grans blocs de granet, que possiblement donaven refugi als diferents grups humans que en el transcurs del temps poblaren aquest lloc.

La indústria trobada és molt variada. Hi ha dos bifaços, algun nucli de quarsita, molts petits fragments de sílex, algun d'ells retocat i gran quantitat d'esclats de quars. En total el número de peces trobades és superior a les dues mil. Més enllà, en una zona anomenada Can Fornaca hi ha una altra sèrie de jaciments que els coneixem com el Mas del Bosc, el tipus d'indústria és similar a L.S.T.R. Aquests dos llocs abans esmentats, estan marcats al mapa de la Selva amb els números 50 i 51.

L'equip de prospeccions ha estat format per: S. Serra, J. Canal, E. Jiménez, G. Mesquida, E. Carbone, J. Abad, R. Gutierrez.

JOAN ABAD

ANÁLISIS DE LAS CERÁMICAS SUPERFICIALES DE LA CAULA II (ALT EMPORDÀ)

El material, de recogida superficial, lo constituyen 23 fragmentos de cerámica. El conjunto de piezas, que vamos a describir, no es homogéneo y creemos que puede agruparse en tres grupos:

1. CERÁMICA LISA DEL NEOLÍTICO

1. (núm. 16) (Fig. 1,1) Fragmento del borde de un cuenco de paredes rectas y gruesas, boca cerrada de 123 mms. de diámetro; pasta *gris-plomo*, textura acorchada, mordiente de cuarzo y gravilla gruesa suelta; *fuego reductor*, cocción discontinua, superficie exterior sobre *engobe* parduzco e interior *gris-plomo*, ambas *espatuladas*. (grosor: 6/8'5 mms.; d.m.: 100 mms.).

2. (núm. 17) (Fig. 1,2) Fragmento del borde de un vaso de paredes finas, muy abiertas, de unos 97 mms. de diámetro de boca; pasta *gris oscura*, textura harinosa, *desgrasante de cuarzo y mica, muy fina*; *fuego oxidante*, cocción discontinua, superficies, a la almagra, *rojizas* con manchas *grisáceas*, la interior *bine bruñida* y la exterior con restos de haber estado también bruñida (grosor: 3/6 mms.; d.m.: 90 mms.).

3. (núm. 22) Fragmento amorfo de pasta negro parduzca, textura escamo-harinosa, cuarzo y mica fina como mordiente; *fuego reductor*, cocción discontinua, superficie interior alisada y la externa espatulada de tonos negruzcos (grosor: 6/8 mms.; d.m.: 52 mms.).

4. (núm. 23) Fragmento amorfo de pasta negro-parduzca y de características semejantes al anterior (grosor: 4/7 mms.; d.m.: 50 mms.).

2. CERÁMICA PRE-IBÉRICA

1. (núm. 18) Fragmento amorfo de pasta *anaranjada*, textura acorchada, *desgrasantes de cuarzo y gravilla* fina suelta; *fuego oxidante*, cocción continua, superficies *anaranjadas*, exterior bien alisada e interior *escobillada* (grosor: 4/9 mms.; d.m.: 50 mms.).

2. (núm. 19) (Fig. 1,3) Fragmento del borde de un cuenco de boca abierta de 224 mms. de diámetro, borde engrosado y de extremo algo aplastado; de pasta que va del *siena tostada* a tonos negruzcos, textura acorchada, *desgrasante de cuarzo y mica* de tamaño mediano que afloran a las superficies; *fuego reductor*, cocción discontinua, superficie exterior negruzca y la interior *siena tostada*, ambas *afinadas*. Junto al borde por la cara externa corren dos *acanaladuras* poco profundas (grosor: 6/9 mms.; d.m.: 65 mms.).

3. (núm. 20) (Fig. 1,4) Fragmento del borde de un cuenco de boca abierta de 237 mms. de diámetro, borde notablemente engrosado y de extremo tendiendo al aplanamiento; de pasta *rojiza*, textura